

عنوان مقاله:

نظم عمومی در رویکرد حقوقی، فقهی و جامعه شناختی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

نجدعلی الماسی - استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران

عبدالرضا علیزاده - استادیار دانشکده حقوق، پردیس فارابی دانشگاه تهران

صالح کریم پور - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه شاهد تهران

خلاصه مقاله:

شکل می گیرند که در عمل در روابط اجتماعی، چهره مصالح عمومی را به خود می گیرند. از گذشته ها اندیشمندان حقوقی در تلاش بودند تا با ایجاد سازوکاری از این مفاهیم (که قوام و دوام جوامع به آنها بستگی بسیار دارد و موجد نظم عمومی هستند) حفاظت کنند. حقوقدانان در بررسی قواعد و نهادهای حقوقی، مفهوم نظم عمومی را شناسایی کردند و آن را ضابطه ای برای تحدید اراده افراد می دانند. با وجود این، عالمان حقوق در مورد ماهیت مفهوم نظم عمومی اتفاق نظر ندارند و این به دلیل تکیه گاه این مفهوم بوده که شناخت حقیقت آن را با دشواری مواجه کرده است. در این مقاله، با هدف تحلیل نظری و جامعه شناختی مفهوم نظم عمومی، سعی در ارائه دیدگاه متفاوتی خواهیم داشت. به عنوان نتیجه این تحقیق، باید دانست که بر خلاف برخی تصورات، عنوان نظم عمومی یک قاعده نیست و به معنای اخص کلمه هم مفهومی حقوقی محسوب نمی شود؛ بلکه مفهومی اجتماعی و مولود اجتماع است. بنابراین خود نظم عمومی یکی از ویژگی های اصلی زندگی اجتماعی خواهد بود، لذا لزوم رعایت آن و حفظ این نظم، جزو اصول مسلم و راهنمای هر نظام حقوقی است که قانونگذاران همیشه در وضع قانون به آن متمسک می شوند و دادرسان نیز با تفسیرهای خود، هدف قانونگذار را در برقراری نظم اجتماعی تامین می کنند.

کلمات کلیدی:

جامعه شناسی حقوق، قاعده نفی اختلال نظام، نظم اجتماعی، نظم عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787036>

